

ringen ikke vil kunne beslutte sig til at affædige Geistlige, som i ethvert Tilfælde for Menighedens Skyld burde affædiges, eller at Indbringelsen af extraordinære Pensionslove vil blive meget almindelig og Finantserne saaledes atter bebyrdes, eller endelig at de gamle og svage Præster ville falde deres Menigheder til Byrde.

Derimod troer jeg, at den samme Tanke vil kunne benyttes paa en med Grundlovens Bestemmelser stemmende og practisk brugbar Maade, naar man paalægger Præsterne ved lovbestemte Bidrag, som indeholdes i deres Gager, selv at danne en Pensionskasse, som staaer under Statens Garanti og er bestemt til at afholde deres Pensioner, og naar man derhos normerer deres Lønninger saaledes, at de ere istand til at udrede disse Bidrag.

Paa hvilken Maade dette vilde kunne skee, og hvilke Byrder der herved vilde blive paalagte de geistlige Embeder, skal jeg nu stræbe at oplyse. Jeg gaar ud fra de i det forelagte Lovudkast opførte Gageringsbestemmelser; jeg tager foreløbigt ikke Hensyn til Visper eller Capellaner, regner altsaa hver Præsts Embedsindtægt til 400 Rb., foruden Gagen, lægger ved dem Alle (skjøndt dette ikke er ganske rigtig) 100 Rb. til i Tilfud for flere end 1 Kirke, og beregner altsaa Pensionerne efter en fast Indtægt, som begynder med 1,500 Rb., og hvert 5te Aar stiger med 200 Rb. indtil 2,500 Rb. Ved Beregningerne benyttes de Dødelighedstabeller og Taksifer, som anvendes ved Livrente- og Forsørgelsesanstalten i Kjøbenhavn.

I. Jeg vil først betragte Forholdet med Hensyn til Enkepensionerne, da Lovudkastet selv med Hensyn til disse giver Veiledningen, ved i § 6 at fastsætte Præsternes Forpligtelse til i Overensstemmelse med Lov af 5te Januar 1851 at sikkre deres Enker en Overlevelsesrente. Denne Overlevelsesrente udgjør som bekendt 20 pCt. af deres Embedsindtægter; Enkepensionen efter Pensionsloven udgjør 12½ pCt. af Embedsindtægterne. Naar man altsaa paalægger Embedsmanden at sikkre sin Enke istedetfor 20 pCt. 32½ pCt. af hans Embedsindtægter i Overlevelsesrente, da vil Præste-Enken herved ganske erholde den samme Indtægt, som Enkerne efter de Embedsmænd, der pensioneres efter Pensionsloven.

For at bedømme Virkningen af en saadan Bestemmelse, vil det være nyttigt først at komme til Erkjendelse af, hvor stor den Byrde er, som Lovudkastet allerede paalægger Præsterne ved Bestemmelsen om at sikkre 20 pCt. i Overlevelsesrente. Byrden er naturligviis forskjellig for enhver Præst efter hans og hans Hustrus Alder, og kan altsaa kun angives eksempelviis. Jeg skal angive dens Størrelse i de hyppigst forekommende Tilfælde; man vil deraf kunne skjønne den i Størstedelen af de øvrige.

Er Manden 35 Aar, naar han tiltræder Embedet, har han at betale	
for en 20aarig Hustru: i de første 5 Aar aarlig	105 Rb.
efter Forløb af 5 — desuden aarlig	16 —
— — — endnu 5 —	18 —
5 —	21 —
5 —	25 —
og endelig efter at endnu 5 — ere forløbne, desuden	29 —

tilsammen altsaa efter hans 60 Aar 214 Rb.

saalænge han og hans Hustru begge ere ilive.

Er Hustruens Alder en anden, forandres Forholdet. Den aarlige Udbetaling bliver, naar Hustruen f. Ex. er 25 Aar, i Begyndelsen 96 Rb., og stiger efterhaanden til 192 Rb. Er hun 30 Aar bliver den i Begyndelsen 90 Rb. og stiger efterhaanden til 173 Rb. Er hun ligesaa gammel som Manden, bliver den fra Begyndelsen 81 Rb. og stiger efterhaanden til